

ing. o. l.

210

BEKESEGES TÜRES

ÖSZTÖNE.

Nagy

Olly temetési rövidtanítás, melyben, hogy minden
nével nevezendő keserves állapotokban, iziv bag-
gyalzo szomorúságokban, és terhes nyomorúsá-
gokban, minden kereszténynek békés és tur-
nok kelleflek lenni, rövideden, világossan, és hat-
hatoképpen a' szent írásból meg-
mutogatatik.

Mellyet össze

Az Beccsülletes, Kegyes, Istenfélő Férfiúnak, BE-
SZERMENYI MIHALY DEAK Uramnak,
szerelmes házastársának, BÖRKATA Asszonnak,
meghidegedett teste el takarítalakor, a' Debrecze-
ni nagy Temetőben, Ezer hat száz hat-
van eggyedik évszázadban,
Boldog Asszony havá-
nak. 10. napján.

COMAROMI C. GYÖRGY.

S. I. M. D. E. D. P.

DEBRECZENBEN

Nyomtattatott KARÁNCSI R. P. György által. M. C. LXXII.

Az kegyes olvasónak, kegyelmet, békéséget, és jó er- géliséget Istenül!

Nem volt szándékomban. K. O. hogy, vagy ez vagy egyéb, halot temetési alkalma-
tossággal való, együgyű elmélkedésem, mind ezt, mind atöbbit szűz székessé-
gessé, aképpen rövidesen, hogy nem csak a Magyaroknak, hanem egyéb Nemzeteknek is
hasznalhassák, a második Centuriában, (kit már az Typographusnak kezéhez adtam)
leakul akarván ki bocsátani, illy bővecsken, még pedig Magyarul, közönségesse tegyem.
Együtt másfajta vizsgálván mindazáltal, s nevezetesen pedig szerelmes hazas sarfa-
latlan meg keseredett BESZERMENYI MIHALY DEAK Uramnak, ki, ez ő ke-
gyelmé idvezült hazas sarfa hideg testének elszakításakor, tett együgyű predikatio-
nat, még akkor igen meg kedveltem, tölem hogy írásban magyarul kegyelmének ki ad-
tam, B Király Iános Uram által, egy néhány ízben ki vonta, keresetét s infantia-
tust meg győztette róla, és az ő kegyelme szomoru szíve könnyebítéjére, dolgaim között vala-
ni együgyűen le írtam, és ő kegyelmének kezéhez adtam. Mellyet ő kegyelme, (nem
art van semmi ellentét eni benne) idvezült szerelméhez való nagy indulattyanak meg
irányítására, boldog emlékeztetnek fenn marasztására, és egy beknek az Isten A-
nyazentegyházában lelki javára prelum alá adott, és közönségesse tet. Te K. O. vedd
ő neven ez jó ügyeket, olvasd meg ez egy néhány szal leveleket és szomorúságod-
ban, egyamolsad az benne le tett dolgokkal lelkedet. A Christus legyen mind életedben,
mind halalodban nyereged, Irtam Debreczenben. 1662. Elztem. Böje
elő havának, 8. napján.

KOMAROMI C. GYŐR

Textus

Textus.

1. Samuel. 3. vers. 18.

Ö az Jehova, az mi jó az ő szemei előtt, azt csele-
kedye.

Zek az igék, az Eli Papnak szavai, mellyeket mitsoda
alkalmatossággal mondott legyen, az elsőbb versek meg
mutattak. Midőn az Eli Pap fia Hophni és Phi-
neas, az ő papi tisztékkal, és tisztékben felette gon-
szul elmenek, mivel hogy valának Belid fia és az Jého-
va eljő vala. A szolgák mikor a' busz szónak harom águ villacska-
val, és be u vala a' serpenyőben, vagy az üstben, vagy az
magának része vala. Es minkelette meg, a' kővet meg nem aldoztak róla, azt mond-
gya vala a' Pap szolgája az embernek, a' ki aldoztat akar vala tenni. Augy busz
ide, hadd süss meg a' Papnak, mert nem veszen te töled sütt busz, hanem nyeres
s a' többi, Cap. 2. 12. &c. ugy annyira hogy magokat utatároffokká tennék Cap. 3.
13. a' felleget Istennek haragja ellene fel gerjed, és rettenetes csapa-
sival fenyegeti, az kis gyermek Sámuel által. Cap. 3. 11. 12. 13. 14. Ime,
ugymond én cselekedtem nemimem dolgot Izraelben, mellyet valakik hallanak, mind
a' két sulok meg esendül bele, akkor az időben, mind azokat mellyeket meg mondtam
az Eli Pap ellen, és az ő hazs népe ellen véghez viszem, el kezdem és el vezetem,
és meg jelentem ő neki, hogy én meg nélem az ő hazs, mind örökre a' hamis ágy-
mellyet jól tud, s a' többi; melly mitsoda lott legyen olvasd meg. Cap. 2. 31. 32. 33.
34. tudni illik. Ime el jönnek a' napok és vagom a' te karodot, és a' te ágyad ha-
zanak keserűségét a' nek helyett, mellyeket a' Jéhova cselekedett volna Izraelle-
en ember nem leszen hazában seba, minden te hazad népe ember között bálnak
meg, a' te két fiad: Hophni és Phineas, min. ketten egy nap meg bálnak. Eze-
ket Isten mind a' Samuelnek jelent meg kitől oszta Eli mind a' pontya-
iban meg tudkozza Cap. 3. 17. mi lon ugy mond a' szö. a' melly t neked men-
do? kerlek ne síkold el en tölem. Az Isten ugy cselekedgyek veled, és ugy adgyen jor

hogy csak egy igetis azok közül nem tikkol, elemtelen valami szokott. Sámuel is kívánsága szerént eleiben adgya. v. 18. melyeket midőn meg hallott, s' meg értett volna a' segény Eli Pap, úgy fakad ki ezekre az szokra, melyeket el olvasek; melyekben *summa serent*, vagyon, az Eli Papnak, az ő keferüses állapotában, az Isten fel lobbant haragjának és fenyegetésének idején, kegyes maga vélelfe. a' holott ket dolog vagyon.

I. Eli Papnak, az Isten, keferüség hozó akarattján való meg nyugovása, ez szokban. *A' mi jo az ő szemei előtt azt cselekedgye.*

II. Az ő ebbeli cselekedetinek fundamentomosa oka, a' miért azon meg nyugfzik, ezekben. *Ő az Iehova.*

Magyarázat.

Ő a' Iehova, a' mi jo az ő szemei előtt azt cselekedgye: Itt lassuk meg, mi ez kettőt. I. Micsoda mondatok jonak lenni az Isten szemei előtt, és miképpen? II. Mit akar amaz mondat. Ő az Iehova! Az I. Felelet. Ez arant elzünk ben kel vennünk, hogy mivel az Isten lélek: Ion. 4. 24. a' léleknek penig hufa és csontja nintsen. Luc. 24. 39. az Isten is nem test, nem is testes, testi tagai, szeme, szaja, orra, s' a' több, tulajdon keppen nintsen, mint tisztidon tisztá leleknek; Hanem a' szemek, tulajdonitának ő neki ember mod szerént az sz. irasul, az mi értelmünknek gyengélegéért, jelentven azon vagy az ő vigyázását, vagy gongyá vélelését, vagy tudományat, vagy néha magatis mint ez leczekben. Mondaik azért valamijonak az Isten szemei előtt. I. a' mely tettik ő neki s. az ő sz. akarattjának, hogy végben vigye, meg cselekedgye, mint 2. Sam. 15. 26. és 25. a' David szavaiban; Azt monda Sadoknak midőn Izambivetelre menne, gonofz fia az Abolion miatt. *Vidd vizsga az Isten adaját a' varosban; ha kedvet talalek az Iehova szemei előtt, vizsga hoz engemet, és meg cselekedgye, hogy lassam azt, és az ő hajlékut.* Ha pedig így mond; nem gyönyörködöm benned, imbul vagyok, cselekedgye úgy ennekem, az mint jo az ő szemei előtt. Így Lev. 101 9. II. Mondaik valami jonak az Isten szemei előtt, a' melyet el rendelt, végezet, és meg mondott, hogy véghez viszi, mint ez rettenetes és keferüses állapotok, melyeket az Eli Papnak háza felől mond, jök az ő szemei előtt, mert el rendelte, és vegezte volt, &c. v. 13. 14. ezen harmadik caputban. Ez az első kérdésre való felelet.

Az másodikra Felelet. Az ő maga vélelésének; és keferüséggel fenyegető Isten akarattján való meg nyugovásának fundamentomosa okát. Mi az oka, hogy azokat a' rettenetességeket halván, maga és háza nepe felől, meg nyugfzik rajta, nem csattan fel, hanem meg hunyázódik? Ez. 4. 1. aki ezeket ő rajta, és háza el akarja kövteni, a' Iehova. Ő a' Iehova, helyben néz az Istennek nemely tulajdonlágira a' melyek meg győzik

embert, az Istennek akarati keferüses meg látogatásiban, hogy magát meg alazza, úgy mint. 1. örökre valólagára, melyet telzen s' jelent a' Iehova nevezet. 2. mindenhatólagára, melyel ő nala semmi nincs lehetetlen, az mint a' Gabriel Angyal mondgya vala az Izúz Máriának Názáretben! Luc. 1. 37 &c. 3. fenkitől nem függő, mindeneken való szabados jussára, hatalmára, bírótláma, melyel mindenekkel szeles e' világon bir. mint a' kinek az ég uló széke és a föld labainak samolya. Esa. 66. 1. mint a' kic a' föld és az ő tellyessége az föld kevelége, és abban lakozok. Psal. 24. 1. és 50. 12. mint a' kic az erdőnek minden vada, s' az harmok az sok ezer begyeken. Psal. 50. 10. 11. 4. Meg változhatatlan igazságára, és bészédeben való alhatatlágára, melyel az mit meg mond, meg is állja. Azt akarja azért. Noha eleg keferüségemre vagyon, az melyeket mond, az Iehova ellenem, és az én házasm ellen, de am legyen az ő szent akarattja, am cselekedgye meg, am bortsálla ream mind azokat, nincs mit tennem. Mert ő az örökre való mindenható, mindenekkel biro, igaz mondo Iehova: A' melyekkel fenyeget, melten cselekedzi, mert örökre való; meg teheti, mert mindenható; szabad vele, mert mindenekkel biro; megis cselekedzi mert a' jhatatos bészédű, és igaz mondaú.

Tanulág.

Akar melly, nagy keferüséggel lassá az Isten az embert, és vea, akas melly nagy keferüses állapotok borsássa. az mint kar vallast, szerelmének halalat, nyaralyat de ő n ki bekeffeseges tuió lelekkel meg kell azon nyugodni. Imhol az Eli Pap valóban keferüses állapotokkal fenyegettetik, de meg nyugfzik rajta. Ő a' Iehova az mi jo az ő szemei előtt azt cselekedgye. Erre intetünk az minden nap imádságban, az harmadik keresben tanítván hogy így könyörögjünk Matt. 6. 10. Légyen meg a te akaratod, miképpen menynen az onképpen es földön is. Így cselekedett regenten David, az ő keferüses állapotában az mint fellyeb-is hozam elő. 2. Sam. 15. 26. Vidd vizsga azt mongya a' Sadok papnak az Isten adaját az varosban, ha kedvet talalek az ő szemei előtt, vizsga hoz engem. Hapenig így mond, nem gyönyörködöm benned, imbul vagyok, cselekedgye úgy az mint jo az ő szemei előtt. Így maga az Ur Jéhus, midőn a Gethsemane kertben, az halálnak félelmevel küszködnek, és ugyan verrel veriteznek. Matt. 26. 39. 42. En Atya ha leheteles, mellek elén tulegen a' pohár mind az által nem egy légyen a' mint én akarom, hanem amint te, Isten En Atyám ha el nem mulhatik én tulegen a' pohár, hogy meg ne innam, légyen a te akaratod. Így a' Pál Apostollal levő Tanítványok Césareában, kik az Agabus Propheta szajabul ertven, hogy az Palnak kezeit, lábait, meg kötözik az Sidok Jerusalemben, és adgyak Poganyoknak kezében. kerik vala úter, hogy ne menne fel Jerusalemben. De mivel Paltra nem bírhattak, mint hogy ezt mondgya vala

Mit miveltek hírván, és az en hírvemet kefergetven? Mert en nem csak meg kötöttem, hanem meg baltis is kezt vagyok, az Ur lefurnak novejert, engedven csak azt mondak: Legyen az Urnak akarattya. Act. 21. 13. 14.

Okai.

I. Mert akar mely keferűnek es szomorúnak láffekis az, a' mit Isten ő rea borsat, mind az által, az mint mindeneket úgy azt is, nem veszedelmere kárira, s' artalmara hanem javára, hasznára cselekedzi ő neki mint meg tetűk. Rom 8. 28. Tudjuk mond Szent Pál, hogy azoknak a' kik az Isten szeretik, mindenek javokra szolgálnak. 1. Cor. 11. 32. Mikor ítéltetünk az Urul tanítatunk hogy a' világgal el ne kárhoztassunk. Meg villa est regenten David. Psal. 119. 71. Io ennekiből meg alaszattam, hogy meg tanulnam a' te rendelkezidet. Hat miért ne nyugodnál meg rajta? lam az orvos hí keferű italtadis, ha teltedet meteliis megnyugtíroz rajta, tudván hogy egésségedre vigyáz, Miért nem hatit?

II. Mert az Isten tökéletes igaz, minden nevel nevezendő cselekedetiben, es itéletiben. A' mi Istenünknek, amaz kö sziklanak cselekedetétököltes. Mert nek minden uti igazság. Az erős hív Isten hamisságot nem tud. Deut. 32. 4. Helyes mondotta volt Elihu amaz jeles hipallageban? Távullegyen az Isten a' gonosz-ságtól, es a' mindenható az alnokságtól. Bizony az igaz Isten, gonoszul nem cselekedik es a' mindenható el nem fordítja az ítéletet. Iob. 34. 10. 12. Erről tesznek vallást, Nehemia s Neh. 9. 33. Igaz vagy Iehova mindenben valami esett mi rajtunk mert igazan cselekedtet. Daniel. Dan. 9. 14. Igaz az Iehova a' mi Istenünk minden ő cselekedetiben melyeket cselekedtet. Dávid Psal. 119. 137. Es 145. 17. Igaz vagy te Iehova es igazak a' te ítéltid, es igaz a' Iehova minden ő utaihan. Ő felleget minden igazán cselekedzik úgy hogy senki csak egy pont megtartatlansággal es hamissággal vádolhassa. Mondj bar csak egyet a' ki az Istentől valamit es a' legkisebb keferűséget, megtartatlan szénvedet volna? Nem mondhat senki ennyiezerek között.

III. Mert soha oly anyaruhan az ő hűveivel né bñnharik es annyi keferűséggel ne látnattya hogy mind az által Atyai mivoltat le tegye tellyességgel, hanem meg a' baragbanis, mikor fujtot meg emlékeztet az irgalmasággal. Hab. 3. 2. Nem kedve szertentillet keferűséggel. Lam. 3. 33. Nem szerte szertent nyomor-gat es illeti bánattal az embernek fiait; nem felejt el az ő hűveit. Esi. 49. 14. 15. 16. Valyon el felejtetett az anyja az ő kicsinyérül - ha az el felejtetett volna, az en né felejtet közom elte rolad, me az en markaimra meztetelek fellegetet, &c. Meg könyörül az nyomorúság át nyugod es szénvedő hűveim. Esi. 52. 4. 5. mint amaz szegény Izraelitakon, midőn az dög halál miat, ugyan le omli nának. 2. Sam. 14. 19.

Sam. 24. 16. 17. &c. Ezt mondván az őlső Angyalnak. Eleg immár enyá is a' tekezedet? Hat miért ne nyugodnál meg rajta?

Hasznai.

I. Oktat. mire? Im ez kettőre. T. Hogy ha mindenkor meg ké minckünk bekefeles tőrő lelekkel nyugodnunk, az Isten akarattan, akar mely nagy keferűséggel lásson is bennünket hat. I. Nincsen soha az emberek között senkinek elegeles, melto es illendő oka rea, hogy akarmi rettenetes nagy keferűségben, es nyomorúságban is Istennel szem benugordhassék, es ő ellene zugolodhassék. Az Iob Patriarchának hitvan felefele okul veti vala Iob eiseiben, hogy az Isten ellen zugologyok sörugyan meg atkozza ítet, az ő nyomorúságának nagyságát es holizást voltat. Iob. 2. 7. 8. 9. mégis tartode úgy mód, holot így meg nyomorodtal a' te tökéletességedet. Aikord meg az Isten, s' ha bly meg. De meg mutata Iob hog nincsen oka rea. 10. A' mint szel egy a' bolond asz szonyok körül, úgy szel asz, az jót alvetünk Istentől, es a' gonoszul nem vennőkeel? Midőn David szam ki vetestre men-ne, nem talalt hűze lemni okora? kapolodafra maga, gondold, meg mely nagy keferűségben lett legyen, nem idegentől, annal inkább nem ellenfeg-től, hanem az ő agykatul szarmazot fiatul szénvedve, kiralybul bujdosova gazdagból többire küldüsi, boldogból boldogalanna, orizagloból, mint egy orizaga veztet vandorra tetetven, es mind őrokfegeből kincse felefele germeki, jo akaroi között kiűzetetven, mind az által csak azt móda. Ha így mond az Iehova ennakem. Nem gyönyörködöm benned. Im bol vagyok-on, cselekegyek úgy a' mint jo az ő szemielot. 2. Sam. 15. 25. 26. Sőt meg nemula Psal. 39. 10. Mert tudta hogy a' mirajta eset az Iehova cselekedte. Iob. is elegele disputalodek barátival, s' az uta Isteneus de vegre, ha meg nezed, megládd mint szoll Iob. 39. 37. Ime hitvan vagyok en mit felelhetnek neked? az en kezemet szamra tezem. Egy szor szolltam de nem felelek, avagy keztzer de nem felek többre. Erre tanítottunk ám közönsegeffen. Lament. 3. 29. vagy 28. az Magyarban. Mit panaszkodik az elo ember, s' ferfu, az ő bűne felől? Tudakozzuk meg, es vizsgáljuk meg a' mi utakat es serjünk meg az Iehova bñ. II. Az Isten akaratya a' leg elsőbb es leg felőbb, mely ala kel vertetni minden mi akaratunknak. Nem az a' mi szonk, Ha akar ő Istenis akarja, hané ez Ha Iste akarja, akarom. Mint bőven meg rimterre szent lakab c. 4. 15. Ezt kell úgy mond mondanotok. Ha az Ur akar adja, hogy ha elunk imert vagy amaz cselekedjünk. Az mindennapi imadagban is ezzel ojanlyuk magunkat, hogy az Isten aka-rattya legyen meg mennyen es földön. Matt 6. 10. Idvezitőnk nem pufzta em-ber vala, megis akaratya sz. Atya ala veté. Mat. 26. 39. Nem úgy legyen a' mint en akarom, hanem a' mint te. Legyen a' te akaratod, Igy cselekednek a' sz. Pál keferűséges állapottyaban, melyet Agabus prophetal vala nekio SZ.

Lukácsok. Act. 21. 14. mint fellyebbis elő hozam. *Legyen ugy mond az Urnak akarattya.*

11. Inti azokat. 1. kik még örömlőkben lévén, az Istenből elejekben adatott hivatalyokban ferenylen forgolodnak, járnak kelnek; Mirel hogy minden dolgokban, az ő magok akarattya, vessek az Isten akarattya alá; megfogadván az szent lakab tanitást, és követvén Elit, s a több szenteket, kiket előbb elő szamlalek. **2.** Kik meg izomorittatnak és vagy magok szemelyeben, vagy szerelmekben, az Istenből keferűséggel latrattnak. Mirel hogy az Istennek az ő szent akarattya, vagy edes vagy keferű az ő nekik, bekefeles tűrő lelekkel meg nyugodgyanak. Es akarmit boes isson ő reijok, karváltst, betegleget szerelmeseknek halat, &c. csak azt mondyak Eli pappal; *O az lehora az mi jo az ő reimeit elat, az cselekedje.* Meg gondo van. **1.** Hogy nem karokra vezedelmekre hanem javokra cselekedzi Isten, mint. Rom. 8. 28. Plal. 119. 71. **1. Cor. 11. 32.** előnkben adatik. **11.** Hogy Isten igazán és igen méltán cselekedzi, mind ezt ő velek, mint tökeletes igaz Isten, kinek minden szaga szaga. Deut. 32. 4. kiben ha nifag nincsen. Plal. 92. 16. eskinek minden teletti igazak. Plal. 119. 137. &c. **111.** Hogy meg akkori keferűséges állapitvokban is, Isten az ő Atyai mi voltat nem tette le hozzajok, hanem ha egy felől vér, más felől szan. **Lam. 3. 33.** Nem szive szorin, vér, ha egy felől sebesit, más felől bekötöz. **Hol. 6. 1.** *A lehora szaggat meg, és ő gyogyit meg minket, meg vert és be köt bennünket.* Ha egyik kezében vezűző vagyon az másikba vigasztalás. **1 v.** *Hogy ugy cselekedtenek az szentek. 1. Iob. 1. 10.* *A lehora adta, és a lehora vette el. Aldot legyen a lehorának néve, az joel vetituk, Istenből, és a gonosz nem vennénke el?* *Az en kezemet szajamra tértém.* Egyszer szollottam de nem felelek, a vagy keferű, de nem fogak többé. **Iob. 1. 21. és 2. 20. és 39. 38. 37.** **11.** David *Hogy mond nem gyönyörködöm benned, im hol vagyok en cselekedjek ugy annekem, mint jo az ő szímei előtt.* **2. Sam. 15. 26.** *Meg nemulek meg nem nyitám az en szímat, mert te cselekedted.* **Plal. 39. 10. 11.** **Az Tanitványok. Legyen az Urnak akarattya. Act. 21. 14. 1 v.** Christus Urunk. *Legyen a te akarad, ugy legyen a mint te akarod.* Atyam. **Matt. 26. 39. 42.** **De miképpen kel meg nyugodniok 1.** Meg nemulván a Dáviddal, és az zugolodásra, káromkodásra, Isten ellen való békéltienkedésre, szajokat meg nem nyitván **Plal. 39. 10.** s kezeket az lobból szajokra tevén **Iob. 39. 37.** **11.** Meg alázván magokat az hatalmas Istennek kezéi alatt; mint szent Peter int. **1. Pet. 5. 6.** *Alázzátok meg magatokat, az Istennek hatalmas kezé alatt, hogy irtetek alkalmatos időben, sei magatokat, miképpen az szegen ob. 39. 37.* *Ime én hiván vagyok, mit felélek?* Dávid **Plal. 22. 7.** *En sereg vagyok és nem félek.* Esaiás és az Sidofag. **Esai. 64. 8.** *Mi sar vagyunk.* **111.** Ioremenségekben lévén, az Istennek kegyelmes vigasztalása; a idomálása felől, az Dáviddal. **Plal. 42. 6. 12.** *Mit hagyod el magadat ob en lelkem, és mit nyugba-*

ratlanokodol en bennem? remény az Istenben, mert még dicsérem en őtet ilyen módon befejegetvén. 1 v. Istennek kedvet igyekezvén keretni, haláadással mint job. **Cap. 1. 21.** *legyen aldott az Urnak neve, és David, ki Istennek oltárt építé, s azon áldozok, és szolgáló ő felféget 2. Sam. 24. 25.* engedelmefféggel, Isteni félelemmel, és minden kegyefféggel. &c. **No azért mind ezeket így értvén, hogy befédemet, fordítottam reatok, 1 v.** meg izomorodott és szerelmeknek halálán meg keferedett, Atyam fia. Ez tanulag által intettek arra, hogy az Istennek, ez ő l eferűséggel illető akarattya; s meg keferű lategatán, nyugodgyatok meg bekefeles tűrő lelekkel. Nintsen ugyan semmi ketsegem benne, hogy keferűségek nagy nem volna. Mert egyitek egyetlen egy szerelmes felefégetől, a mástok egyetlen egy jo izo halio szerelmes magattya-tul folztatott meg, és mind kettőőknek gyönyörűségetetett el izomei elő. &c. mind az által elmerjete meg, hogy Istenből vagyon. *ő a lehora!* Meg cselekedhet, hogy ez somorulagban merítse fejete- ket, és így meg keferűtten benneteket, mert öröke való mindenható, mindenekkel biro. &c. hatalmas Isten, szabad mindenekkel, szabad mindnyajunkat szabad veletek. Legyetek azért bekefeles tűrők, és ez ő keferűséggel illető szent akarattya, nyugodgyatok meg bekefeles tűrő lelekkel. **1.** *Mert, nem gonolztokra hanem javokra cselekedzi, ha igazán őtet szeretitek.* **Rom. 8. 38.** **2.** *Mert, tökéletes igaz, és ő benne semmi meitalan cselekedet nincsen.* **3.** *Mert, most sem tette le Atyai mi voltat, hanem próbál benneteket.* **4.** *Mert, az Isten hivi, így cselekedtenek.* Nyugodgyatok meg hat rajta, ha Istennek ez dolog tette, tessék nektek is, ha Isten szímei előtt jo volt. legyen jo az ti szemeitek előttis. és az keferűségben igen el ne menyetek, hanem az elebb meg mondott modok, és regulak szerent, cselekedgyetek. **1.** Meg nemulván. **2.** Magatokat meg alázván.

3. Ioremenségekben lévén. **4.** Ő neki kedvet keretvén, és ha ezeket cselekedzitek szent lelkeivel beletek szali, és meg vigasztal hathato kep-pen. Amen.

²₂ Az halálról elmélkedő Kegyesnek buzgó könyörgése.

H eletnek és halál-nk, örökké elő, soha meg nem ha-ó Ura, dies-
leges szentjehova, szerelgnek islene, az aido Ur jelsuban, ve-
c m meg bekellert Izerelmes Atyám, ki mind az életből, mind a
halálból szbasosfa. Isafá kodol, v kiker akariz meg ősz, v kiker akariz meg
elevenitethz; v kikerakariz meg lebesitethz, v kikerakariz meg gyogyi-
taliz, és a min tenek el tesszik a pokolra alá vizs és imet tel hozz. Te a-
te szbasos szerelgeterent monnyunkat változás aia vetetiel, de te
názad változás, löt még csak árnyekozalás a változat nek ninesen; te lenki-
nek ez árnyek eletemen a fanooslagot nem engedtel, de te meg marósz mind
ő öröke, és a te elzenteidnek ninesen vege; meg haratoztad minden-
ünknek eleter, és soha le a ki közzüünk az által nem hagjs; mi helyen meg
feudessz a mi álnoklágunkat, ottan mindjárt meg emelized mint a mely
a mi kívánatos voltunkat, el vezred a zsep ábrizunkat, és meg szünteted
minden mozgásfinkat, en szegeny bűnös fereg, ha valo por és hamu, meg
kefereidet szivel és buzgo lelekkel folyamodom, a te Atyai könyörűlethe-
gednek lábaihoz, és búneimnek fulyát erezen; ma holnap löt meg
minden szep pillantásban elmulto árnyek voltomat előtem viselvens; a
halálban és a földnek porában nem maradhatszágomat, bizonyos fel tá-
madásomat uelle tre szeke deleben valo állásomat, tellyes eletemről, éle-
tembeli minden gondolatomról, szolásimról, és cselekedetimről valo ke-
mény szám-adaólam, minden ketelkedés nélkül hívés; és a te itelered-
ben valo el állhatatlan igazságo a fuiképpen rettegen, esedezem a
földnek poráig meg alázódva előtred, hogy fordully hozzam, v tekints
reám, de a te könyörűő irgalmas, és nem büntető haragos szemeiddel.
Ne szál porbeuen velem, ily hiszontalan féleggel, veghetetlen féleg-
levén, és v te minden tudásodnak könyvet, melyben minden átkos és nyil-
ván valo vetke dolgomat fel irad, ne nyisd ki ellenem, és azok szert ne
ixelly és sententiizz meg engem. En magam vádolom magamat, magam
teszek bizonytlágot magam ellen, magam mondok lövenyt, és karhozato-
h sententiáz magam ellen. Méltó, méltó vagyok hogy halál-nak halálával meg
N halljak, és az idő szertent való testi halál által az örökre valo lelki testi
g halálra szálljak. Méltó vagyok hogy töled örökre el vertesseim; szemed
elől a külső ferettségre üreztessim; szentid lelegeből ki rekesztessim; és
az en leg nagyobb ellenfégiimnek a pokolbeli kinzó ördögöknek, a leg
a nagyobb gonoszra a veghetetlen jajra, a kénkőves tűzzel ördöke egő tonak
sz fenekére tállitvatán, örök predajul adattassim. Mert vetkeztem; Mi-
kor még nem is volnék, már az en első lézüimben, a vetkes Adámban
és Éviában, töled edes Teremtőm, el szakadtam; magamat természetem

Izerént, bűnöm el haragnak hívá teltém. Hogy az én An tónak ne-
ben, mint a tejet egy öntőtől engemet, és miként a lájtot egy olottól,
bűreim és hűsai fel örlözettel, csontokkal és innakkal be tedeztél, és belem
lelketadván, rejtkeben csináltál, az erendőd bűnnel meg mocsokoltam,
és álnoklágban fogtatam. Hogy ez nem hazámnak hanem bűjdosálmom-
nak tőled rendelt világra, anyám méheből kijöttem, előtled az kárhoz tr-
mélto undok bűnös voltam! Hogy nevedettem, és a jó s gonosz között
választást, jobb és bal kezem között különbséget tenni kezdgettem, a bűnt
cselkelem, menten el kezdtem, azt az ulti, hozzáfugodra, hol szant-
sáidból, hol gyarlóságjából minden napon követtem, és mindez oragis utu-
ra nem szüntem! az ellened való járásban mint a hár vízben ugyan
gyönyörködtem, a bűn telet szomjuhoztam, és sokszor míg elcsod-
gónolagot nem cselekedtem, nem nyughattam. En vagyok, én, a ki
minden törvényedet megtrötöttem; minden ügyományidat által hag-
tám; a mit parancsolál áltad ígérve, hogy cselekedjem, nem cseleked-
tem; a mit intottál átokkal fenyegetve hogy el kerüljem, veghez vittem.
Oh! meg szánálhatatlan bűnöm sokfaja, csudálkozásra méltó nagysága,
és cselekedeteim sokfaja. Csak a melyeket tudok, tudom sokkalak a tenger
közeyenél, hát az én tükör vétkemnek kicsoda ruhátlan szamarat? Csak
leg hűsebbük vétkemmeti kárhozott érdemlek, hát mind egygyűt, olly
nagy, sok, és tökélen bűneimmel? Kicsoda az a bűnös, a ki terüled oh igaz-
ságának listán, hitelen szörnyű csapással meg büntettetett a kinek én jobb
és érdemteleneb volnék a te haragosa? Tudom, látom, hiszem, a sir-
lommal meg vallom, hogy ha érdememre fizetesz az örök pokol leszen ju-
talom: ha irgalmasod szerezni nyulsz hozzám, nem nyerek egy pont irgal-
masságotis, örökre el veszek, jaj! jaj! bizony el kárhozom! De kérek, oh
hozzád telley szívből meg terő, vezénző voltokban, hozzád igaz hittel ra-
garkodo bűnösöket, soha meg nem utálo, hanem rajrok meg könyörűd
listén, irgalmas Atyám, leány meg engemet bűnöm miatt el vesztet, de meg-
tarto kegye meder sirván kerő, nyomorult fiadat, Könyörűly rajtam, Izs-
fiadnak ártatlan vere hullásáért, irgalmasságodból, a te esküvése által reg-
fogadálod Izerént, legy irgalmas kegyelmes kárhozott érdemlő fejemnek.
Nyujcs ki irgalmis meg tarto kezdet, és bűneimnek mélyfeges tengerében
örökre el vesznem ne hadj hanem emely felől sárból, rapadój kár kár-
hozatból, és mencs meg az örökre kinzo hóheróknak kezéről. jobb szent-
feges Atyám hogy tiedd legyek örökre, hogy sem övek. jobb hogy a di-
csőségben, tekedet, a te szentiddel faraghatatlanul örökre megirjelek,
hogy sem vélek a kárhozatban, bűneimmel, atkozottul örökre ingereljelek,
Ne kessél az ék, irgalmasságoddal hamar előzz meg tirkos és nyilvan való
bűneimet bocsáld meg: minden büntetéleket engedj meg. Szent el-
keddelj hozzá, ne utaly meg, szálly be belem, lakozzá bennem öröki

2 A ke, és Iohanneselem elne távozzi. Tartatulajdonodnak, és minden ellen-
 1 te ellen, tenned magadnak maradj. Igazul a te tanácsoddal,
 hogy árnyék életemet lemezhessem teneked; Telek meleske netorthal-
 10 sa, kegyelmed által tisztán előtred; gyönyörködhessem törvényedben, jár-
 11 haállak uraidban, leledehessek virághallak te veled. Elhessek, hallhatok
 12 egyedül teneked. Edecs Atyám, a' míg bujdosatás mennyei házamon ki-
 13 ez földön, külsőképpen belsőképpen elődj meg, minden tettie ki vezede-
 14 je elől oltalmaz meg. Feljebbenn annála mint elfzenvedhetem, keler-
 15 remem, és akarmi nevel nevezendő nyomorúságokkal, a' te Izerelméd-
 16 tő elszakadnom, ne hádj. Juttasd elzemben minden órában, hogy kicsiny
 17 ideig való vagyok, por, hamu, fereg, és hamu el mulo buborek; hogy éle-
 18 te, olyan mint az árnyék, kibenn állandóság nincsen; hogy olyan mint az
 19 fű, mely te szíkegy kevesse és hirtelen elenyéskis; hogy ez világ nem
 20 házam; hogy nincs itt marajando várakom, hanem jöendő kell várnom
 21 és kívánom; hogy előtred csak övevényes szarandok vagyok. Kivántad
 22 vejem izent országodat, az en fenyesleges mennyei házamat. Urakold
 23 mege ez világot, és abban lévő világokat. Emeld fel névemet az oda fel-
 24 valókra, hogy az éntejemhez az Ur Iesushoz oltathassak. Ha jömrö ke-
 25 szits el, és minden órában tarti kezben. Híreszemben külső nyavalyákkal
 26 erőtelenítess, Izeretől izent Atyám, belsőképpen a' te lelkeimnek vizsgál-
 27 lásával erősíts. Ha a' sarán bűneimnek loflágával, igazagodnak szorolá-
 28 sáival, a' törvények atkáival, és a' pokolnak kinnvált, jelzi, te, ngalmá-
 29 ságodnak el fogyni a' találgával, igazagodnak kegyelmeddel merteklett vol-
 30 tával, meg válto Urannak érdemével, eva' tegem meg kezittetett meny-
 31 Országok gyönyörű boldoglagával. Biztals Midőn világibajos bujdosalo-
 32 mat meg eleglen, életemet el venni, lelkemet magához a' dicőlegben
 33 által költözt toltakrod, a' halálnak felelmei és fájdalmi elie, erősít és bátorít
 34 meg. Ha kedves tettzed, adj eszemen, elmemen, s' nyelvemen való
 35 csendes meg hallat. Cselekedd meg cselekedd meg, Izerelmes Atyám
 36 mind ezeket, s' ezis, hogy a' miképpen te vagy életemben nyerelegem, te
 37 legy halálomban is; a' miképpen teneked elek, hallayk is teneked, és világi
 38 életem el kelven az örök életben, örvendezhessek veled, velem jól te-
 39 vőrgulmász Atyammal, mind örökké Amen.

Anno, Christi. 1662. Aug. 15. A. 11. 36

